

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelje, ponedeljek in dnevno po praznikih.

Izdaja in tisk: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago Telefon: CANAL 5544

Naročnina:	\$5.00
Za celo leto	\$5.00
Za pol leta	2.50
Za četr leta	1.50
Za Chicag, Kanado in Evrop:	
Za celo leto	\$6.00
Za pol leta	3.00
Za četr leta	1.75
Posamezna številka	3c Single copy

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslanji na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevnim, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtega dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopis uredništvo ne vraca.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Pogledi v bodočnost

Bodočnost svetovne politike je zavita v veliko nejasnost. Govoriti o bodočnosti in napovedavati to in ono je zelo drzna reč in je treba vedeti vsaj nekaj o čemer se napoveduje in govori. Drugače je govorjenje tjavendan. Prerokovanja so na mestu le, kadar znamenja kažejo, da se mora le tako zgoditi in ne drugače. Kakor n. pr. nekdo zauživa strup. Kdor zauživa strup, se končno mora prej ali slej zastupiti in zastrupljenju sledi smrt. Nekdo se igra z nevarnim ognjem, nevarnost je za ogenj. Itd. V takih slučajih je prerokovanje lahko. Prerokovanja so mogoča tudi tam, kjer na podlagi skušenj iz zgodovine in drugih okoliščin kažejo razni slučaji, da se more zgoditi nekaj le tako in ne drugače. Drugače so pa prerokovanja taka, bo tako, ali ne bo tako. Taka prerokovanja pa imenujemo ugibanja, ker se ne ve točno, ali bo tako, ali ne bo. O sedanjih vojnih med totalitarci in demokratičnimi državami je vse polno takih "prerokovanj", ali bolje ugibanj. Ta napoveduje to, ta tako. Kako bo izpadlo, je danes le politična kalkulacija — računanje.

Vojna je tu, to je dejstvo. Kako je nastala in zakaj je nastala je znano. Po zadnji svetovni vojni so imeli pričilo, da bi svet uredili na pravični in na vsestranski zadovoljni podlagi. Tega pa niso storili ker bila je vmes človeška sebičnost, ki pa še nikoli ni bila pravična in tudi pravična biti ne more. Od Kajna naprej je v ljudeh in ho najbrže tu dokler bo zadnji človek na svetu. Tu je ista podlaga, na kateri se koti vse slabo v družbi. Na tej in ob tej podlagi se je začela in se razvija sedanja borba v vseh mogočih oblikah. Svet pa grozno trpi in bo še mnogo trpel.

Kakor so vstajali v zgodovini razni narodi ter potom borb zahtevali v svetu veljavno in oblast ter isto v svetu zopet zgubljali, itd. prav tako sta danes v spopadu dva sveta. Anglosaški svet je vladal svet zadnjih par sto let in se mogočno uveljavil na vseh raznih važnih točkah v svetu. Germanski svet je postal že v zadnjem stoletju njegov nevaren tekmec. Že zadnja svetovna vojna je začela v tem znamenu. Germanski orjak je bil poražen, se umaknil, a svojih načrtov za nadvlado v svetu ni vrzel od sebe. Sedanja vojna je nastala zopet prav radi istega načrta. Germani hočejo na površje, postati hočejo odločajoči gospodarji. Angleži pa zopet nočejo spustiti svoje moći in oblasti kar tako iz rok in boj divja na življenje in smrt. V prejšnjih vojnah so spretno pošiljali v boj druge narode, zdaj pa sta ta vodilna naroda sama v smrtnem spopadu in zanimivo je, kako bo borba izpadla. Velika moč in sila je na obeh straneh.

Ako bo šla borba do skrajnega konca, bosta oba sveta, tako anglosaški, kakor germanski docela izčrpana. Oba sta orjaka in oba imata ogromno moč. Zato bo borba še huda in strašna. Svet se mogoče niti ne nadeja, kaj se lahko še vse zredi. Velika nevarnost je, da bo vsa civilizacija uničena. Znamenita velemesta, ki so predstavljala in vsebovala velikanske kulturne zbirke, umetnostne zgradbe in vse se ruši in razbija, kakor da jih je zadela usoda Jeruzalema ... niti kamen na kamenu ne bo ostal. Anglija je v razvalinah in Nemčijo in Italijo čaka isto. Sebičnost pa tira oba naroda naprej v boj, v še strašnejši boj, ki obeta uničiti vse. Kje bo to končalo?

En svet je za enkrat še izven tega strašnega konflikta. Deloma namreč, gotovi del istega je padel pod tujo peto. To je slovanski svet. Sanje, bo kdo zamahnil z roko. Ne moremo pomagati. Dokler so vsaj sanje je nekaj upanja, ko sanj ni več, ni ničesar več. Slovani smo še živi, če tudi nas svet tlači v grob že dolga stoletja. Mlada kri, svežest je v slovanstvu. Ko bi slovanstvo bilo bolj resno, bolj stvarno, bi se zavedalo, kaj je njegova naloga v bodočnosti. Žal tega se res ne zaveda, vsaj zdaj ne, pa morda se tega enkrat zave. Ko bi se!

Hudo je s tem slovanstvom. Morda bo še delalo precej časa pokoro v komunističnem peku. A kdor še ni zgubil vsega upanja, ta ipa, da se bo končno izčistilo. Vstalo bo novo slovanstvo, v katerem bo ostala mehka slovanska plemenitost, ki ne pozna le golega odurnega sovraštva, kakor odurni sebični zapadnjaki. Takrat bo

svet srečaval na obalah raznih morja ne več sebične grabežljive pirate, ampak vesela mehka slovanska srca, ki jih bo vodila ljubezen in dobra volja, kakor jo najdemo v mehki slovanski poeziji ...

Sanje ... sanje ... Yes, sanje, ampak kadar sanj ne bo več, ne bo ničesar več, potem bo med nami mir in tihota, kakor v Spearvillu, ki ga omenja profesor iz Berlina. In v Spearvillu je pokopališče. Slovani pa nočemo še na pokopališče. Bog nam je odločil življenje, kakor drugim z enakimi pravicami in enako oblubo, ki jo poznamo v pregovoru: Pomagaj si sam in pomagal ti bom!

NEKAJ NOVIC IZ MICHIGANA

Herrietta, Mich.

G. urednik, tukaj vam prilagam nekaj naročnine za list Amer. Slovenec in obenem počram nekoliko novic iz tukajšnjega kraja. — K večemu počitku je bil položen dne 18. januarja Michael Habjan, samec, star 61 let. Doma je bil iz vasi Podkoren pri Kranjski gori na Gorenjskem. V Herrietta zapušča brata Tonyja, v Bellville, Ill. sestro Agnes, poročeno Prje. — Lahka mu bodi tuja zembla.

Tukaj tudi precej razsajata nadležna flu. Med drugimi prizadetimi se nahajajo tužni Louis Lipar, Mrs. Pastotnik in Mrs. Taucher, ki pa so že na potu okrevanja. Želim jim, da bi bili že skoropopolnomo zdrahi!

Sedaj pa še častitko Amerikanskemu Slovencu: — Pred pol stoletja ustanovljen je bil nam — vsem vernim Slovencem dobro poznan. — "Amerikanski Slovenec" njemu ime je, — to že vsaki rodoljubev. — Tvoj ustanovnik že v grobu spi, — njegov duh pa med Slovenci živi. — Resnica in pravica, temelj je tvoj, — za vero in narod se spuščaš v boj. — Mnogo že bojev si za narod prestal, — toda še nikoli se nisi podal. — Za hrabro tvoje delo sedaj plača, — ko na te sedaj sije doba zlata. — Vse skozi te je spremjalatnje pot, — zato slavo prepeval se pozeni ti bo rod.

M. B.

ZANIMIV DOPIS IZ PENNSYLVANIJE

Moon Run, Pa.

Cenjeni urednik Amer. Slovenca. — Ko citam dnevno izpubljeni list Amer. Slovenec, pa ne opazim nobenega dopisa iz naše naselbine, ne vem, če vsi naročniki tega lista spijo, ali nimajo časa za poročanje. Neki vzrok že mora biti, pa ne vem kateri je. Pa sem jaz sam tak, da si le težko vzamem čas za pisanje. Nekaj vsled tege, ker je že precej visoka starost in je roka že precej utrujena za pisanje. Vendars sem se namenil napisati skromen dopis, da bodo rojaki tudi drugod vedeli, kaj in kako je v naši naselbini.

Ceprav ne moremo reči, da je vse prav in dobro ter po naši volji, zadovoljni pač morno biti. Delavske razmere niso prav na dobrem, pičle so in zasušek ne zadostuje za

vsakdanje potrebe. — Kot je znano, je Moon Run Mine ali premogovnik dokončal in ga ni več. Le okoliški premogovniki so tu in tam, da se ljudje k njim zatekajo, kjer zaslужijo po par dolarjev na dan. Kratko povedano, premogarji nimamo več pravega užitka z našim poslom in je uganka za nas, kaj nam bo prinesla prihodnost.

Novic je le bolj malo med nami. Pač imamo nekaj smrtnih slučajev. Tako je pred dvema mesecema umrla dobro poznana rojakinja Frančinka Zust, zadeta od mrvouda. Stara je bila 74 let. — Preminala je tudi mladenka, pred tremi meseci, z imenom Miss Rebek. — Naj omenim boleznen, ki se naziva "flu" ali influenza. Tudi ta nas je obiskala in je tukaj že več ljudi napadla. Tudi jaz sem bil bolan nad dva tedna na tej bolezni. Menim, da je vzrok tej bolezni vlažno vreme. — Ne bom preveč zavlačeval s tem dopisom, ker še nisem prav iz te bolezni, bom raje prihodnjicaj več napisal in morda kaj bolj veselih novic.

Z dopisom pošiljam naročnino za eno leto za Amer. Slovenec in naj mi upravnštvo oprosti, ker se toliko časa nisem oglasil. Vzrok so slabe delavske razmere. Ker se mi pa list Amer. Slovenec jak do pada, bi ga rad kar naprej obdržal, saj je list vse časti vreden in ga zelo priporočam vsaki slovenski hiši. Ob koncu mojega dopisa pa častitam k petdesetletnici njegovega delovanja. Čast mu in jo tudi zasluži! — Pozdrav uredništvu in vsem čitateljem!

Urban Olivani

KAKO SE IMAJO ROJAKI OB PACIFIKU?

Valley, Wash.

Božični prazniki so za nami in nastopilo je leto 1941 s svojo prihodnostjo, ki ne vemo naprej, kakšna bo. — Tista šmentana bolezen, "flu" ji pravimo, pač menda nobenemu ne prizanec. Marsikaterega nenadno in takoj pogradi. Tudi mene je položila na bolniško posteljo in me privedla tako daleč, da sem moralisati zadravniške pomoči ter se nazadnje celo podati v bolnišnico. Zato mi pa oprostite, da se nisem poprej oglasila. Sedaj sem doma, pa mi mož boleha in tudi išče zdravniške pomoči. A flu pa ni prizanec mojemu stricu Jakobu Torkar.

Predsednik: Mihale Pirnat, Podpreds.: Frank Genelli, Tajnik: Charles Majdič, Blagajnik: Ignac Zajc, Zapisnikar: Viktor Kobilca, Nadzornik: Anthony Svet in Lovrene Giovannelli.

Arhivarja: Frank Košir in Marko Stekar.

Povodovja: Ignac Hude. Nadalje se je na tej seji odločilo, da "Slovan" priredi v tem letu sledče priredite.

V nedeljo dne 23. marca igro

ampak jih je pograbila zaravnava v dvorani Slov. Nar. Doma na 253 Irving Ave. Brooklyn, N. Y.

V nedeljo dne 1. junija "piknik" v znanem Charlie's Garden Parku.

V nedeljo dne 16. novembra "Martinovanje" v dvorani Sl. Nar. Doma.

Nadalje priredi "Slovan" tudi zabavo na "Silvestrov večer" dne 31. decembra 1941.

Naša slovenska lokalna društva se tem potom naprošajo, da blagovljijo omenjene datume vstopavati ter ne prirejati svojih zabav na istih, kar bo tudi "Slovan" radevole vstopoval ob priliki njihovih zabav.

Podrobnosti glede zgoraj oznacenih "Slovanov" prireditvev, bodo pozneje ob pravem času natančneje poročane. Tolikor za sedaj.

Naslov sedanjega "Slovanovega" tajnika se glasi: Mr. Charles Majdič, 1723 Madison St., Brooklyn, N. Y.

S pevskim in sobraskim pozdravom,

Anthony Svet, nadzornik.

PLANET, KI HODI SVOJA POTA

V grškem poganskem bajslju smo se učili, da so Grki poznali boga podzemja in so mu dali ime Pluto. Po tem boju so imenovali sedaj tudi planet, ki je zadnji med zapaženimi planeti. Pluto je bil dolgo nezapažen planet v našem sončnem sistemu. Sele pred leti so ga "odkrali," oziroma pravilneje, zapazili. Obstoja tega planeta so že sicer dolgo domnevali. Z njim je nekako takoj, kot z zgodbo kakega majhnega navrhanca; že dolgo so zapisana njegova dejavnja, vemo, da je nekje, ne vedemo pa, kje je in kakšen je. V potovanju planeta Urana so zvezdovoci zapazili neke nepravilnosti. To so razlagali na ta način, da mora biti za Nepenton še nek drugi, doslej nepoznan planet, ki kroži okrog sonca in vpliva na tek Uran. Medtem se je pokazalo, da izhajajo Uranove motnje iz popolnoma drugega vira in da ima druge vzroke, kot so jih spočetka domnevali, na drugi strani pa so res našli še en planet; dali so mu ime Pluto. Sedaj ga opazujejo in preiskujejo.

Mnogo zanimivega je prislo pri tem že na svetlo. Pluto prav pa prav sploh ne bi smel spadati v družino planetov. Mnogo manjši je, kot bi smel biti. Le majhno jadrce plava tam daleč po vsemirju in se dela, kot bi bilo planet. Tudi z njegovo potjo ni vse v redu. Dočim namreč leže pota vseh stalnih planetov v eni in isti ravnini, se Pluto ne drži tega zakona, ampak hodi bolj svoja pota.

Opozavati ga ni lahko, kajti ta planet je zvezda petnajste reda. Od naše zemlje je oddaljen 600 milijonov kilometrov. Za eno potovanje okrog sonca rabi 300 let. Nekateri ga sploh ne bi rádi prištevali med otroke našega sonca, ampak bi ga raje smatrali za posledno nebesno telo, ki svobodno potuje po nebu. Naše sonce ga privlačuje k sebi. To da je edina zvezza, ki jo ima ta pla-

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Pouk o vrtnarstvu

Cleveland, O. — Lepa prilika za tiste, ki se hočejo seznaniti z gojenjem cvetlic, sadnimi, zelenjavi in o lepi trati, se jim nudi na Five Point High School. Tam se bo podajal pouk o vrtnarstvu za dobo 15 tednov vsako sredo od 7 do 9 ure zvečer. Solinina za ves pouk je samo \$2.50. S poukom se bo pričelo v sredo dne 5. februarja. Tečaj se bo vršil le, če se bo priglasilo dovolj oseb. Vpisete se lahko kar telefončno, če pokušate G.Lenville 8782 ali K.Ehrmore 1242.

Vest iz domovine

Wooster, O. — Rojakinja Felicita Čermelj, je prejela iz starega kraja žalostno sporočilo, da se je njen brat Branko Stibilj, star 27 let, smrtno ponesrečil z motornim kolesom. Omenjeni je bil rojen na Ustju pri Ajdovščini na Vipavskem. Omenjeni je bival zadnjih šest let v Zagrebu. V rojstni vasi zapušča dva brata ter sestro, v Maribor dve sestri, na Češkem eno sestro in tukaj zgoraj omenjeno sestro Felicito.

V bolnišnicu

Cleveland, O. — Ko se je rojak Andrew Pirk iz Calcutta Ave. vračal domov z dela, je bil pred tovarno močno poškodovan. Odpeljan je bil v Glenville bolnišnico.

Nov grob v Lorainu

Lorain, O. — V pondeljek 27. januarja je tukaj umrla po kratki, a mučni bolezni rojakinja Mrs. Ana Kos, v starosti 70 let. Pokopana je bila iz domače cerkve sv. Cirila in Metoda, pogrebne obrede za pokojno je opravil Rev. Milan Slaje. — Ranjka se je najprej ponesrečila na domu, potem je pa se pritisnila pljučnica

"Ljubezen, ki ubija"

— ROMAN —

P. Bourget:

Če bi moja mati imela v svojem življenu kako grešno skrivnost, bi ji stara poštena ženica, ki je pestovala očeta in meni, ne bila nikdar ne odpustila. Zakaj zvesti služabniki uganjejo take stvari bolj gotovo in prej kakor kdo drugi. Jaz bi bil videl vsako najmanjšo sled na tem obrazu z vdrtimi ustnicami, kjer mi je vsaka guba nekaj pripovedovala. Mati bi pa ob tej priči ne mogla biti mirna. Njene kretnje bi izdajale prikrit sram. Gibala bi se hitro, kakor dela človek, kadar ugane, da njegevi podložni vedo kaj ponizevalnega o njem. Julijina podoba je bila za mojo mater ena v vrsti tistih stvari, ki so vzbujale misli na prejšnji zakon. Obe ženski sta se zdaj dobro razumeli. Morda zaradi nedadne tetine smrti. Mati je s svojo živahnostjo razpršila zadnje sledove mojih črnogledih misli in blagroval sem jo za to.

Kako sem ji bil hvaležen, ko me je pozno ponoči prosila, da bi šla k mrljcu, da se poslovi od mrtve tete!

Skupaj sva stopila v sobo, kjer je teta bojevala smrtni boj. Mati se je približala mrtvaškemu odru ...

Smrt, ki ima svoje muhe, je še pomnila podobnost, ki je bila med mojim očetom in teto še za življenja zelo očitna. Ta bledi, negibni obraz me je nepremagljivo spominjal na neki drugi obraz, ki sem ga hrani v spominu, obraz, pred katerim me je nekdaj mati objemala s tako toplo ljubnjino.

Oba sva v duhu videla drugi mrtvaški odri. Toda jaz nisem bil več otrok in ona ne več mlada žena. Koliko let je preteklo med tem dvmna mrljema in kakšnih let.

Ta primera je prihajala na misel materi prav tako kakor mrije. Stala je nekaj časa tiho, potem mi je dejala: "Kako mu je podobna!"

Približala se je teti in pritisnila poljub na njen ledeno čelo. Potem je poklepnila in začela moliti. Ta preizkušnja za matrino nedolžnost, ki sem si komaj upal misli na njej, je potekla tako prepričevalno.

Dobil sem pozneje še druge dokaze, da ni bila mati niti najmanj česa krvna. Slišal sem to iz ust tistega, ki je zagresil ves zločin. Govoril je besede, ki so jo očiščevale vseh sumnjenih. Vsega tega mi ni bilo več treba. Videl sem jo na kolenih pred mrtvo sestro mrtvrega očeta. To mi je bilo dovolj, da so izginili vsi strahovi iz mojega srca.

Ko je nehala z molitvijo, je hotela še ostati, da bi čula ob tem žalostnem odru. Nisem ji pustil, ker sem vedel, da bi ji tako prečuta noč gotovo škodovala. Prisilil sem jo, da je šla v svojo sobo.

A bila je preveč razburjena. Prosila me je, naj ostanem še nekaj časa pri njej. To prošnjo sem ji z veseljem uslušal. Bal sem se, da se mi ne bi spet ponovili strahovi, ki jih je njen navzočnost pregnala, če bi bil prôc od nje.

Ta večer, ki sem ga prebil pri njej, sem čutil, da sem res njen otrok. Čutil sem to tako zelo, kakor nekdaj v otroških letih. Izpremenila je kotiček, kjer sva se pogovarjala čisto po svoje. Velela mi je, naj prinesem zaslon in ga postavim poleg zofe. Na malo mizico je postavila svojo uro, ki jo je jemala na potovanje, in škatlo z

mojimi cigaretami. Oblekla je belo domačo obleko in si zavila glavo in rame v črno ruto; čez noge je pregrnila rdečo pleteno volneno odejo. Lice je naslonila na malo blazino, preoblečeno v belo svilo. Tudi to blazino je vedno jemala na potovanje. Nekjaj vijolic, ki jih je bila pripravila Julija, je širilo svoj vonj naokrog.

Dobro mi je bilo poleg nje in spominjal sem se nekdanjih časov.

Nad vse rad sem imel, da mi je govorila tako, kakor je znala govoriti samo ona. Odkrila mi je svojo dušo in mi pripovedovala toliko lepih spominov.

Začela me je najprej izpraševati o teticini bolezni. Potem sva govorila o očetu, kar se je med nama zgodilo zelo redkodkdaj. Saj sva se pa tudi malokdaj srečala v taki zaupnosti.

V tej sobi, kjer sem videl toliko spominov na očeta, je bilo zame posebno prenetljivo, da sem slišal iz njenih ust vso zgodbo njenega zakona. Pripovedovala mi je to, kar sem že vedel kako se je prvič srečala z očetom na tem plesu ... "Če je človek mlad, je tako neumen," je pristavila in nadaljevala: "Oče se nam je predstavil. Vprašal me je koj prvič, če hočem postati njegova žena. Potem me je vprašal še enkrat. Obakrat sem ga zavrnila, ker sem bila pri prvem svidenju tako po otroško oblečena, da me je bilo vedno sram pred njim. Tretjič je hotel govoriti z menoj na samem.

Moja mati si je zelo prizadevala, da bi se poročila, klub temu, da je bila med nima razlika v vzgoji in v družbi. Tvoj oče je bil tako pošten, tako delaven, tako razumen. In tvojo mamo je občudoval tako vneto in obožuječe, kakor kako višje bitje ...

Koncem koncev sem se udala. Privolila sem, da se bova pogovorila brez prič. Prišel je in sprejela sem ga s trdnim sklepom, da mu rečem "ne". A govoril je z mano tako prijazno, tako obzirno, tako zgovorno. Videla sem, da me res ljubi. Rekla sem mu: "da".

To pripovedovanje mi je razložilo miskaj, kar sem bral v očetovih pismih. Ali ni bilo to znamenje za vsa poznejša leta v zakonu?

Prav do zadnjega kosila, pri katerem sta sedela skupaj, preden je bil oče ubit, sta živila tako, kakor sta začela živeti. Ona je pustila, da jo je oče ljubil, dasi se je čutila vzvišeno nad njim. On pa, delovni, poslovni človek, iz preprostega rodu, je ljubil to visoko žensko naravnost slepo in tako čutil, da je ona višja od njega po svojem rojstvu in po svoji vzgoji.

Molk je najhujše breme, ki teži sreči. To sem čutil predobro že sam pri sebi. Prav to sem čutil namesto tistega, čigar sin sem bil, od katerega sem podedoval mračno, zamišljeno dušo.

Mati je nadaljevala svoje pripovedovanje. Govorila je o lastnostih mojega očeta, o njegovi volji in tudi o tistih potezah njegovega značaja, ki so ji ostale skrite in nerazumljive.

(Dalje prih.)

Predstavite vašim prijateljem "Amer. Slovenca" in jim ga priporočite, da se nanj načrte!

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Nad vse žalosten dogodek

Neke nedelje že pozno zvečer sta se pred gostilno Sušnik prepričala 17 letni Ježe Smodiš in njegov tovaris Janez Zupanec, o katerem je trdil Smodiš, da je njegov prijatelj. V gostilni sta pila in igrala biliard, pa je med njima prišlo do prepira, v katerem je Smodiš trikrat zabolil Zupanca z nožem tako hudo, da je Zupanc omahnil, ter so ga moral odnesti domov in je tudi Smodiš pomagal. Vendar je Zupanc izdihnil že po par minutah. Smodiš oče je potem sam sinja peljal na orožniško postajo, kjer je sin povedal, da je v razburjenju, zaradi izgube igre, napravil to neumnost.

Borba za občinsko službo

V občini Klarijci v Banatu so se trije mladi ljudje borili za službo občinskega tajnika. Borba je žal privedla do kravega zločina. Služba je bila podeljena Svetislavu Šaviču. Vas je sicer nasprotovala, toda odločječi gospodje so tako odredili in podtajniško službo podelili največjemu Šavičevemu nasprotoniku Cedomiru Bibinu, katerega je vsa vas sporočala. Korač je Šavič prezel službo, je bil Bibin zadrževal ključe. Smrtna sovražnika sta se takoj spopadla in že je Šavič potegnil samokres in petkrat ustrelil na Bibina ter ga na mestu ubil. Šavič je moral v zapor, služba je pa bila podeljena tretjemu tekmeču Koli Jovanoviču, ki se je ves čas držal bolj od strani.

Nesreča pri delu

V Spodnjem Grabnu pri Radovljici se je pri delu usekal v nogu 46 letni Jože Valentincič. Zaradi poškodbe je moral v ljubljansko bolnico.

Dekletce utonilo v kanalu

Ko so Rajevi v Gomilci pri Murski Soboti odšli na njivo, so vzelis s seboj tudi svojo dveletno deklico. Da bi je ne zeblo, ji je mati zavila roke v ruto in zavezala ruto. Medtem, ko so domači odšli na drugi konec njive, je deklica padla poleg njive v kanal, ki je bil pol vode. Ker je imela zavezane roke, si ni mogla nicesar pomagati in je utonila, predno so utegnili priti domači bližu.

Svoje vrte ptič

Neki 36 letni mož iz Studenc, je ptič svoje vrste. 76 letno klobasaroč A. M. je najprej povabil k sebi na prenočišče, a ko se je starka zjutraj zbudila, je opazila, da ji je iz denarnice izginilo nekaj stodinarjev. — Moža je ovadila sodišču.

Meteorološka postaja

Kakor se poroča, namerava hrvatska bantska uprava zgraditi na Velebitu meteorološko postajo. Obenem bi tamkaj napravili tudi botanični vrt.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki ... Posluje že 47. leto.

Članstvo 37,000

Premoženje \$4,500,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

Če hočaš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, pošteni in nad solventni podpori, organizaciji, KRAJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizacije, potrudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovalnini in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

Pisanopolje

J. M. Trunk

Amerikanci nismo noben na-rod, kakor se beseda pojmuje. Kvečemu smo le amerikansko ljudstvo, sestavljeni iz najbolj različnih elementov. Ti elementi se tudi v amerikanskem morju ne morejo iznenediti svojih posebnosti, niti najmanj ne svojih dosedanjih aspiracij. Vsa je sicer nasprotovala, toda odločječi gospodje so tako

"Savice sila te bo potopila, deklci v kamri pa počlo srce." Najmanj sanjajo vsi komuni-sti, ne le neki sanjavi socialisti. Sanje socialistov so mora bolj idealistične, sanje komunistov pa cikajo hudo na realistično stran.

Rusija, komunistična ali stalinistična, je prej zasedla nekaj tam na Baltiku, zadnje precej v Besarabiji in nekaj tudi v Bukovini. Povod je bilo vse polno polnokrvnih komunistov, ki so bili vsi polni komunističnih sanj, sanj namreč o komunističnem raju, ko pridejo komunisti. Prišli so sedanji Rusi in komunisti v Besarabiji, Bukovini so videli v prišlih Rusih le komuniste, in videli, da je zdaj napočil dan. Prej za te komuniste ni bilo posebno varno hoditi na dan, zdaj je napočil komunistični dan prišli so na dan. Kar poplavili so trgovine, vdrli v banke, prihruli na veleposestva in uresničevali komunistični dan, prej so ljudje rekli, da so začeli ti komunistični sanja — krasti. Dan je pač napočil.

Poroča se pa, da se je nekaj manj sanjavega zgodilo. Ti sedanji Rusi so prišli iz komunistične Rusije, pa so se ba-jek med potjo morali nekaj "charati" ali omisiti. Ko so ti sedanji Rusi videli, kako njih komunistični braci kradejo in ropajo in podirajo, jih je minila vsa dobrohotnost napram bratom. Se več. Nasadili so bagonete, komunistične brate polovili in postavili ob zid. Komunisti so v svoji sanjavosti mislili, da je napočil dan, ampak počilo je nekaj drugega, puške so počile in navdušeni komunisti v Besarabiji in Bukovini so hočeš nočeš morali nastopiti pot v krtovo deželo, ne pa v raj.

Tako čudne reči se godijo zdaj na tem svetu. Sanjajo in se zbudijo v krtovi deželi.

Najnovejše vesti najdete v dnevniku "Amer. Slovencu!"

Društvo sv. Jožefa

št. 53, KSKJ.

Waukegan, Ill.

41. leto pri K. S. K. Jednoti.

Društvene seje se vršijo vsako drugo nedeljo ob 9.30 zjutraj, v šolski dvorani.

Vsek slovenski katoličan, odrasel in mladi, naj pristopi k nasi na-prednici K. S. K. Jednoti.

Skupno društveno imetje znaša nad \$21,500.00. Članstvo šteje 540 članov(ici).

Za nadaljnjo pojasnila obrnite se na društveni odbor:

John Miks, predsednik

Joseph Zorc, tajnik,

1045 Wadsworth Ave.,

North Chicago, Ill.

Joseph Petrovic, blagajnik.

Odbor za leto 1941:

Predsednik: Anton Strnisa;

Tajnik: Anthony J. Fortuna,

1093 E. 64th Str.,

Blagajnik: Louis Kraje.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Asesment se prične pobirati ob 1:00. Na domu tajnika pa vsega 10. in 25. v mesecu.

V društvu se sprejemajo katoličani od 16. do 60. leta v odrastli oddelku; v mladinski oddelku pa od rojstva do 16. leta.

Uradne ure: vsak dan od 9. zjutraj do 8:30 zvečer.

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

P